

Svědectví: 128. Vyrosla jsem v církevním kultu zneužívání

Svědectví

Vyrosla jsem v církevním kultu z Let Us Prey; tady je důvod, proč se v IFB rozmáhá zneužívání

Před několika dny vyšla kniha *Let Us Prey: A Ministry of Scandal* (Nechte nás kořistit: Služba skandálu), která odhaluje desetiletí utajování a zneužívání v nezávislém fundamentálním baptistickém hnutí *Independent Fundamental Baptist (IFB)*. Pokud jste se na něj ještě nedívali, pochopte, že je drsný, syrový a vyvolává slzy dojetí. Pro mnohé bude šokující.

Pro mě ne.

Vyrosla jsem v IFB. Mnozí z kazatelů odhalených v dokumentu, jako například Lester Roloff a Jack

Hyles, byli chváleni a vyzdvižováni v malém venkovském sboru, který jsem navštěvovala. Roloff, který vedl mnoho internátních škol pro vzpurné děti IFB, byl mým osobním hrdinou. Jako mladá teenagerka jsem po něm chtěla pojmenovat svého prvorozeného syna. Když jsem se poprvé začala dozvídat o zneužívání v hnutí IFB, myslela jsem si, že jde o ojedinělé případy, a nechtěla jsem tomu věřit.

Pak se to stalo mně.

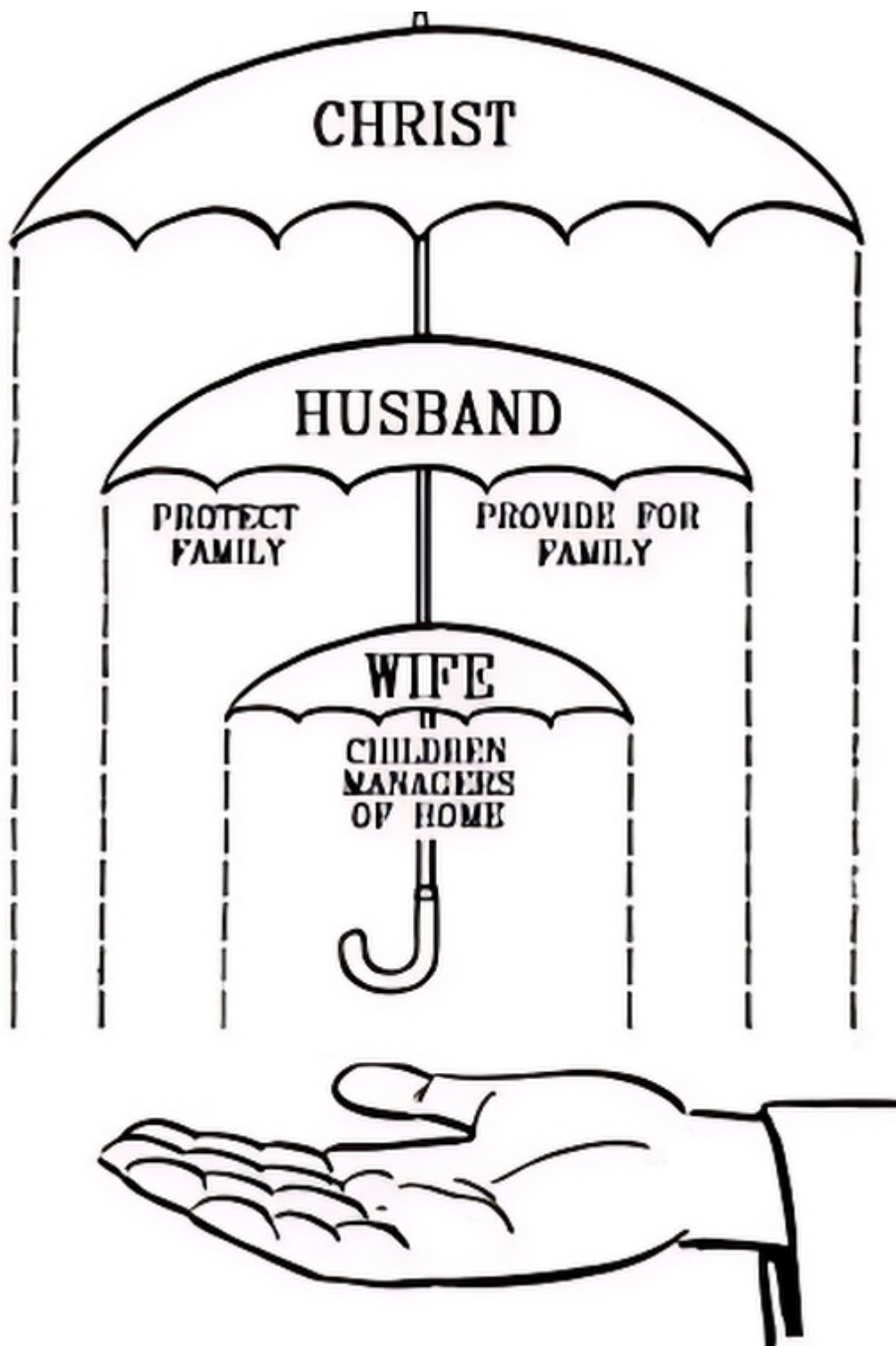
Při sledování dokumentu *Let Us Prey* jsem vzlykala a pronásledovaly mě vzpomínky na mého vlastního zneužívatele. Odpovídal typickému profilu predátora z IFB: vedoucí pracovník ve sborové službě, mnohem starší než jeho oběti a svůdce, který hrál dlouhou hru – celá léta. A bohužel jeho zneužívání sbor kryl, zatímco já jsem byl nucena odejít.

Proč je zneužívání v hnutí IFB tak velkým problémem? Projděme si několik jejich základních nauk, které zneužívání podporují. I když ne všechny se vyskytují v každém sboru, alespoň některé z těchto nauk jsou přítomny ve většině sborů IFB. Mějte na paměti, že sbory IFB jsou „nezávislé“ a některé z jejich sborů jsou anomálie.

Struktura autority

Kultura IFB je hluboce patriarchální a ženám není dovoleno být součástí vedení sboru. Muži jsou jedinými vedoucími ve sboru a ženy jsou považovány za „slabé“ a „snadno oklamatelné“, které musí být „tiché a pokorné“. Od mládí nás učili, že nemáme odporovat mužům v církvi, ať už se mýlí jakkoli.

Mnoho sborů IFB se řídí zastřešujícím modelem autority, který propaguje Bill Gothard. Tento model ukazuje strukturu autority, která jde v pořadí Ježíš – kazatel – muži – ženy – děti.

Kristus - Manžel -

Žena

-

Děti

Abyste byli v bezpečí, chránění a objevili Boží vůli, musíte zůstat pod deštníky autority nad vámi. Kazatel je nejvyšší autoritou pod Bohem a je tím, kdo vám zjevuje Boží vůli a předává pokyny od Boha, protože je tím, kdo je přímo podřízen Bohu. (Ne všechny sbory by se na Gotharda výslovně odvolávaly, ale jeho učení o autoritě a přínos pro kulturu čistoty má na sbory IFB drtivý vliv bez ohledu na to, zda je jeho jméno zmíněno).

IFB má kolem svých kazatelů a vedoucích služeb kulturu, která není ničím jiným než sektářstvím. O kazateli se mluví jako o „Božím muži“ nebo „muži Božím“. Členům sboru se říká, že se musí Božímu

muži podřizovat a vyhýbat se tomu, aby ho rozzlobili, jinak na ně dopadne Boží soud. Kazatelé jsou zbožšťováni a nemohou se dopustit ničeho špatného.

To z nich dělá dokonalý materiál pro predátory a také ztěžuje obětem domoci se spravedlnosti, protože kazatel má rozhodující slovo při ohlašování obvinění ze zneužívání na policii. Pokud se oběti pokusí trestné činy nahlásit, mohou být sborem zavrženy a exkomunikovány. Tyto církve chrání „Boží muže“, zatímco ženy a děti, které se staly jejich kořistí, házejí pod nohy.

Kultura čistoty

IFB je nechvalně proslulá tím, jak se ženy oblékají – dlouhé sukně, halenky s vysokým límcem a velmi málo make-upu a šperků. Pod nevinným vzhledem se však skrývá něco mnohem zlověstnějšího. „Kultura čistoty“ je slovo, které mnozí bývalí členové IFB používají pro označení kultury skromnosti, přísných pravidel namlouvání a důrazu na předmanželskou čistotu. I když to může znít jako zdravé věci, vytváří to půdu pro zneužívání v církvi i v domácnosti.

V IFB je kladen velký důraz na skromnost, zejména u žen. Ženy nesmějí nosit kalhoty, až na vzácné výjimky v případě dlouhých šatových kalhot. Všechny šaty musí být volné a sukně by měly být dlouhé, v některých sborech jsou vyžadovány punčochy. Ženy nesmějí ukazovat horní část paží, ramena ani nohy.

„Myšlenkou těchto přísných norem je, že ženy jsou zodpovědné za to, aby po nich muži netoužili.“

Myšlenka těchto přísných norem spočívá v tom, že ženy jsou zodpovědné za to, aby zabránily mužům po nich toužit. To vede k sexuální objektivizaci ženských těl, a to již ve velmi mladém věku. Ženy, které nesplňují tyto přísné normy, jsou zostuzovány za to, že svádějí muže. O sebeovládání mužů se mluví jen zřídka a hlavní tíha prevence hříchu padá na skromně se oblékající ženy.

Tyto pobuřující normy bohužel problém jen zhoršují, protože vše, co se týká žen, hypersexualizují a považují je za „svůdnice“, které musí být chráněny a zakrývány mužskými autoritami. U mnoha obětí zneužívání se církev více stará o to, aby je zahanbila za to, co měly v době útoku na sobě, než o to, aby se jim dostalo spravedlnosti za násilí, které na nich bylo spácháno. (Normy skromnosti se v jednotlivých sborech liší, ale legalistický přístup, který objektivizuje ženská těla, nikoli).

IFB klade velký důraz na předmanželskou čistotu a snaží se ji zajistit přísnými pravidly pro namlouvání a odpíráním sexuální výchovy dětem IFB.

Všechny ženy ve filmu *Let Us Prey* mají společného jmenovatele v tom, že se jim v době, kdy byly napadeny, dostalo jen malé nebo žádné sexuální výchovy. V důsledku toho si neuvědomovaly, co se děje.

Je smutné, že to je v IFB normou a že jsem to osobně zažila. Sexuální výchova byla považována za bezbožnou vládní propagandu a bylo normální, že se ženám, které byly zasnoubené, dostalo „řeči“ až krátce před svatbou. Praktikovaly se námluvy, kdy rodiče a kazatel páru domluví schůzku a po celou dobu zasnoubení jsou přítomni gardedámy. Žádný fyzický dotek nebyl povolen.

To také vychází z představy, že ženy jsou pro muže ze své podstaty nebezpečné a že muži se nedokážou ovládat. IFB rozdávala budoucím párům několik knih, které všechny učily toxické a

nebiblické nauky o manželství a sexu. Tyto knihy učily ženy, že je hřích odepřít manželovi sex z jakéhokoli důvodu a že jsou zodpovědné za to, aby se jejich manžel nepřitahoval k jiným ženám a dívkám.

Tato nebiblická poselství v kombinaci s patriarchálním učením o mužské autoritě vedla k mnoha případům domácího násilí.

Pokud nemáte sexuální výchovu, nemáte ani učení o souhlasu. Souhlas je považován za „světský“ pojem a nevyučuje se o něm. Představa je taková, že dobří teenageři IFB zůstanou čistí až do manželství a po svatbě dali všeobecný souhlas se vším, co bude následovat. Jak bylo uvedeno výše, tento druh poselství podporuje kulturu, v níž je znásilnění v manželství a povinný sex běžný.

Působí však také něco dalšího škodlivého. Protože se muži neučí „ptát se“ a ženy se neučí, že mohou říci „ne“, nemají obletované dívky ani tušení, že by se mohly rozhodnout nesouhlasit s jednáním svých násilníků. Vzhledem k tomu, že tito predátoři jsou často autoritativní osoby, říci „ne“ nebo vyjádřit nesouhlas je ještě více vyloučeno.

„Když jsem vyrůstala v IFB, měla jsem dojem, že Ježíš zemřel za mé panenství, ne za mou čistotu.“

Když jsem vyrůstala v IFB, měla jsem dojem, že Ježíš zemřel za mé panenství, ne za mou čistotu. Pastoři používali ilustrace, jako je napůl snědený nanuk, a nabízeli ho svým věřícím. Když to odmítali, Boží muž jim vysvětloval, že právě tak vypadá žena, která přišla o panenství – jako rozbalený, nechutný nanuk. Dalšími příklady takových ilustrací byly olízané čokoládové tyčinky a růže s odtrženými okvětními lístky.

Taková poselství děsila mladé ženy IFB, aby se podřídily, a zahanbovala ty, které již „zhřešily“. Na zneužitě ženy se pohlíželo jako na špinavé a necudné a někdy byly považovány za nevhodné pro manželství. To obětem ještě více ztěžovalo, aby se přihlásily, protože nechtěly čelit hanbě, která na ně jistě dopadne. Spíše než jako na oběti zneužívání se na ně pohlíželo jako na nevěstky, které odlákaly svého kazatele.

Kultura čistoty zní velmi nevinně, ale své stoupence odvádí od evangelia a od biblického učení o sexu, manželství a sebeovládání. Kultura čistoty je kulturou predátorů a je zodpovědná za poškození mnoha lidí – žen i mužů.

Odloučení od světa/mučednický komplex

Jedním z nejcharakterističtějších učení IFB je, že se oddělují od zbytku světa, aby byli jedineční. To vyžaduje, aby se distancovaly i od ostatních evangelikálních církví. To také způsobuje, že na obvinění vůči vedení IFB reagují jako na pronásledování ze strany Satana a „světa“.

Touha „odlišit se“ od zbytku světa je tím, co pohání mnohé bizarní praktiky IFB, ale je také jedním z hlavních důvodů, proč mnoho dětských domovů IFB odmítá získat státní licenci. To by znamenalo, že by se podřídily státní autoritě, nikoli autoritě kazatele, což je něco nepochopitelného.

To je také běžné pro vysoké školy a učiliště IFB, přičemž mnohé z nich odmítají akreditaci, protože chtějí zůstat „oddělené“ od vlády. V ideálním světě IFB je vše pod dohledem Božího muže, který řídí svůj sbor podobně jako své vlastní malé království.

NEZÁVISLÉ STARODÁVNÉ KÁZÁNÍ O PEKELNÉM OHNI A SÍŘE KRÁLE JAKUBA

Policie je nežádoucí přítěží, která si uzurpuje autoritu kazatele v jeho sboru. Mnozí kazatelé IFB mají nepřátelský postoj k ohlašování zneužívání policii, protože se domnívají, že zneužívání je záležitostí sboru, kterou je třeba si nechat „pro sebe“. Myšlenku povinného hlášení nebo nutnosti licence k provozování dětského domova vnímají jako zamlžování oddělení mezi církví a státem.

Nahlášení zneužívání by mohlo církev nebo kazatele postavit do špatného světla. To samozřejmě nemůže být, protože kazatel se ničeho špatného nedopustil – byl to důsledek pronásledování ze strany Božích nepřátel.

„Od mládí nás učili, že jsme jiní a svět nás za to nenávidí.“

Od mládí nás učili, že jsme jiní, a svět nás za to nenávidí. Proto každý, kdo se postavil proti kazateli nebo struktuře autority, odporoval samotnému Bohu.

Kazatelé IFB se přirovnávají k prorokům ve Starém zákoně a vyhrožují Boží pomstou každému, kdo se jim postaví do cesty. Je smutné, že jsem mnohokrát slyšela: „I kdyby udělali něco špatného, není na tobě, abys o tom mluvila“.

Zrovna minulý týden mi jeden znepokojený člověk řekl, že na mě přijde Boží hněv, pokud budu dál mluvit proti zneužívání v církvi. Tento způsob myšlení je rozšířený a v kombinaci s mučednickým komplexem podporuje zakrývání, které je přítomné v mnoha sborech IFB.

Je odpovědností členů sborů IFB, aby chránili svůj sbor před pronásledováním a zvědavýma očima vlády, která by mohla mít jiný názor na teokracii řízenou kazateli.

IFB je plná toxických nebiblických nauk, ale doufejme, že vás tento článek seznámí s některými doktrínami IFB, které způsobují, že jejich sbory jsou žumpou zneužívání. Bohužel v době, kdy jsem vystoupila, jsem se již stala obětí jednoho sborového vedoucího, který mě léta sváděl a zneužíval. Část tohoto příběhu si můžete přečíst [zde](#).

Sekta IFB ublížila tolika lidem a byla prostředníkem pro tolik zneužívání. Pokračuje i dnes. Pravděpodobně máte ve svém městě jeden, ne-li několik sborů IFB, zejména pokud žijete na americkém Jihu. Při pohledu na vybělené exteriéry a šťastné, usměvavé megadružiny s biblí a

houslemi by málokdo hádal, co se ve skutečnosti děje uvnitř sborové budovy.

Pro mě a mnoho dalších, kteří to prožili, to není hra na hádání.

Shannon Makujina

[Baptist News Global](#)

Shannon Makujina

Shannon Makujina je devatenáctiletá bloggerka z horní části Jižní Karolíny, která se nadšeně dělí o svou cestu od legalismu k Boží milosti. Shannon píše o zneužívání v církvi, náboženském traumatu a o hledání vztahu s Ježíšem poté, co vyrostla ve fundamentalismu. Její práci najdete na adrese shannonmakujina.org.

Shannon žije v severní části Jižní Karolíny, kde pracuje jako pohotovostní lékařka. Když Shannon nepracuje, Shannon nejraději tráví čas se svým koněm Navarrou.

Shannon ráda píše, poslouchá hudbu k uctívání a sleduje staré westerny se svou spolubydlící.

Shannon je mladší studentkou bakalářského studia sociální práce na Liberty University.

Shannon vyrostla jako nezávislý základní baptista a byl vzděláván doma. V časném dospívání se začala ptát, zda je její denominace skutečně „jedinou pravou církví“, a zjistila, že o její církvi je jen

velmi málo pravdivé.

Izolovaná a v depresi, když se konečně probudila a poznala destruktivní učení své církve, zjistila, že odejít nebude snadné. Po letech strávených v hrůze z rozhněvaného fundamentalistického Boha Shannon konečně znovu otevřela svou Bibli a objevila evangelium a svobodu, o které jen snila.

Zatímco se Shannon stále velmi zotavuje, chce se podělit o svůj upřímný, nedokončený příběh, v naději, že povzbudí ostatní oběti, aby běžely k Ježíšovi, bez ohledu na to, jak komplikovaná může být cesta.

Také doufá, že díky transparentnosti o jejím probíhajícím boji s depresí a traumatem se ostatní oběti budou cítit vyslyšeny a utvrzeny na svých vlastních cestách. Shannon vítá komentáře a zprávy od svých čtenářů a ráda by si s vaší církví nebo malou skupinou promluvila o bezpečnosti služby a předcházení zneužívání v církvi.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)